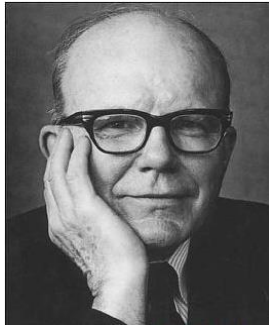

رالف تایلر

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۵/۰۵

تاریخ پذیرش و انتشار: ۱۳۹۷/۰۴/۱۳

دکتر رحمت اله خسروی^۱

«یادگیری از طریق رفتار فعال دانش آموز اتفاق می‌افتد. آنچه دانش‌آموز انجام می‌دهد منجر به یادگیری می‌شود نه آنچه معلم انجام می‌دهد» (تایلر، ۱۹۴۹، ص ۶۳).

Ralph W. Tyler (1902-1994)

مروری بر زندگی شخصی و علمی

رالف تایلر در ۲۲ آوریل سال ۱۹۰۲ در شیکاگو در خانواده‌ای برجسته و مزین به اخلاق دیده به جهان گشود. والدین تایلر که در حرفه پزشکی مشغول فعالیت بودند، پس از گذشت مدتی به خاطر اعتقادات مذهبی عمیقی که داشتند به این نتیجه رسیدند که حرفه پزشکی عمدتاً جنبه مادی زندگی آن‌ها را تأمین می‌کند و آن‌ها باید اولویت حرفه‌ای خود را بازنگری کنند. این روند تا نقطه‌ای ادامه پیدا کرد که پدر تایلر کشیش جماعتی از اعضای کلیسا شد (تیراندسن و چال^۲، ۱۹۸۷). از نظر تحصیلات، تایلر مدرک کارشناسی خود را در سال ۱۹۲۱ در کالج دوئن^۳ ایالت نبراسکا^۴ و در رشته علوم اخذ کرد. همچنین او درجه کارشناسی ارشد را در سال ۱۹۲۳ در رشته تعلیم و تربیت از دانشگاه نبراسکا و درجه دکتری خود را در سال ۱۹۲۷ در رشته روان‌شناسی تربیتی از دانشگاه شیکاگو دریافت کرد. از نظر تدریس و تحقیق دانشگاهی تایلر پس از تدریس و تحقیق در دانشگاه نبراسکا (۱۹۲۲-۱۹۲۷) و دانشگاه کارولینای شمالی (۱۹۲۷-۱۹۲۹) در فاصله سال‌های ۱۹۲۹ تا ۱۹۳۸ به دانشگاه ایالتی اوهایو نقل مکان کرد و در آنجا به‌عنوان استاد تعلیم و تربیت به تدریس و تحقیق در قلمرو تعلیم و تربیت پرداخت و همزمان به عضویت پیوسته گروه تحقیق دفتر تحقیقات تربیتی درآمد (فایندر^۵، ۲۰۰۴ و گزارش کتابخانه دانشگاه شیکاگو^۶، ۲۰۰۸). مهم‌ترین تخصص تایلر، سنجش کاربرد تعلیم و تربیت بود. قبل از ورود به دانشگاه شیکاگو، او رهبری "مطالعه هشت‌ساله" را بر عهده داشت. این مطالعه، سرانجام به برگزاری آزمون ملی برای دانش‌آموزان پیش‌دانشگاهی منجر شد. هنگامی که تایلر با رئیس دانشگاه شیکاگو، رابرت هاچینز^۷، جهت توصیه روش‌هایی برای سنجش و آزمودن متقاضیان ملاقات کرد، مقدمات اشتهار و آوازه‌اش فراهم شد. اگرچه رئیس دانشگاه شیکاگو به آموزش و پرورش کلاسیک اعتقاد داشت، لیکن در سال ۱۹۳۸ او به رالف تایلر پیشنهاد کرد به‌عنوان مسئول آزمونگران، مدیر هیئت امتحانات، پروفیسور تعلیم و تربیت، و رئیس دپارتمان تعلیم و تربیت مشغول خدمت در دانشگاه شیکاگو شود. تایلر این پیشنهاد را پذیرفت و با گروه سنجش خود به

1. khosravi_tmu@hotmail.com

۱. هیأت علمی دانشگاه فرهنگیان

2. Tjerandsen & Chall

3. Doane

4. Nebraska

5. Finder

6. University Of Chicago Library

7. Robert Hutchins

شیکاگو نقل مکان کرد. در سال ۱۹۴۸، تایلر جایگزین رابرت ردفیلد^۱ شد و ریاست دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه شیکاگو را بر عهده گرفت. او کمیته‌هایی را بین دپارتمان‌ها فعال کرد و مطالعات میان‌رشته‌ای را ارتقاء داد. علاوه بر این، تایلر برای قوام بخشیدن به کیفیت دانشگاه، برنامه تولید کتاب‌های اثرگذار و برگزاری میزگردهای علمی را در دستور کار قرار داد. همچنین، او به‌طور مداوم نتایج کارش در دانشگاه را منتشر می‌کرد. تایلر در طول حضور در دانشگاه شیکاگو مسئولیت‌هایی از قبیل رئیس دپارتمان تعلیم و تربیت دانشگاه (از سال‌های ۱۹۳۸ الی ۱۹۴۸)، مسئول امتحانات دانشگاه (۱۹۳۸ الی ۱۹۵۳)، رئیس بخش علوم اجتماعی (از سال‌های ۱۹۴۸ الی ۱۹۵۳)، مدیر مرکز مطالعات پیشرفته در علوم رفتاری (۱۹۵۳ الی ۱۹۶۷)، رئیس شورای تحقیقات علوم اجتماعی (۱۹۷۱ الی ۱۹۷۲)، معاونت مرکز مطالعات نهادهای دموکراتیک (۱۹۷۵ الی ۱۹۷۸)، و رئیس بنیاد توسعه سیستم (از سال ۱۹۶۹ تا زمان مرگ) را تجربه کرد. علاوه بر این تایلر به‌عنوان مسئول اداری ستاد امتحانات مؤسسه نیروهای مسلح ایالات متحده از سال ۱۹۴۳ تا سال ۱۹۵۴ نیز خدمت کرده است. در دهه ۱۹۶۰ تایلر و همکارانش بر روی پروژه سنجش ملی پیشرفت تربیتی کار کردند تا پیشرفت‌های تربیتی در سراسر ایالات متحده را مشخص کنند. تایلر مشاوره شش رئیس‌جمهور آمریکا را در کارنامه خود دارد و در تدوین قانون آموزش ابتدایی و متوسطه در سال ۱۹۶۵ کمک‌های فراوانی کرده است. تایلر پس از خروج از دانشگاه شیکاگو در سال ۱۹۵۳، به کالیفرنیا عزیمت کرد و از آن زمان تا سال ۱۹۶۷ به‌عنوان مدیر مؤسس مرکز مطالعات پیشرفته در علوم رفتاری^۲ مشغول کار شد. در طول دهه ۱۹۸۰ تایلر به‌منظور تدریس و ارائه مشاوره به جنبش "ائتلاف برای بهبود مدرسه"^۳، از کالیفرنیا به دانشگاه ماساچوست نقل مکان کرد. او پس از طی زندگی علمی فعال در نهایت دچار بیماری سرطان گردید و در تاریخ ۱۸ فوریه سال ۱۹۹۴ دار فانی را وداع گفت (گزارش کتابخانه دانشگاه شیکاگو، ۲۰۰۸).

شرح و تفسیر اندیشه‌ها، تجربیات، طرح‌ها و آثار

رالف تایلر به مدت هفت دهه در خدمت تعلیم و تربیت آمریکا بود. در طول این سال‌ها او آماج انتقادات زیادی قرار گرفت ولی منتقدان هیچ‌گاه نتوانستند وی را به خاطر تعهدی که در شناخت استعداد دیگران داشت، موردانتقاد قرار دهند. او در کشف و پرورش استعدادها و ظرفیت‌های دیگران، مهارت و توانایی ذاتی داشت. در این باره چنین گفته شده است: «او مکرراً به کسانی که وعده داده بود دست یاری دراز می‌کرد و از لحاظ روحی آن‌ها را تغذیه می‌کرد» (روبین^۴، ۱۹۹۴، ص ۷۸۵). ایده‌های تایلر بر همه ابعاد و قلمروهای تعلیم و تربیت از جمله برنامه‌ریزی درسی و علوم یادگیری اثر گذاشت. جان گولد دانشجوی سابق تایلر و استاد بازنشسته تعلیم و تربیت در دانشگاه واشنگتن درباره او چنین گفته است: در ارتباط با سیاست‌گذاری عمومی و تحقیقات تربیتی در قلمرو برنامه درسی و ارزشیابی، تایلر برای چند دهه اخیر این قرن، همانند دیویی در بخش نخست این قرن بود (میلر^۵، ۱۹۹۵، ص ۱۱).

از نظر تاریخی، تایلر به‌عنوان جانشین بابیت^۶، پدر رشته برنامه‌ریزی درسی، سنت او را تداوم بخشید، هرچند از طریق منطبق خود این سنت را پالایش کرد و از این رهگذر با پشتیبانی از تولید هدف‌های رفتاری و سنجش مکانیسم‌ها رویه جدیدی را برای عمل برنامه‌ریزی درسی فراهم کرد. تایلر در وجه تفکر علمی با دیویی، بابیت و چارترز سهیم بوده و به‌عنوان یک

1. Robert Redfield
2. Center for the Advanced Study in the Behavioral Sciences
3. Coalition for School Improvement
4. Rubin
5. Miller
6. Bobbitt

سنت‌گرای اصیل به حساب می‌آید. حتی همان‌طور که جکسون^۱ (۱۹۹۲) اشاره کرده است، او با شواب، به‌عنوان یک سنت‌گرای متأخر برنامه‌ریزی درسی، از این منظر که هر دو بر بهبود برنامه درسی مدرسه توسط شرکاء آن، تأکید کرده‌اند، نیز اشتراک فکری دارد.

از تایلر اغلب به‌عنوان یک نابغه در قلمرو برنامه‌ریزی درسی و سنجش نام‌برده شده است (روبین، ۱۹۹۴). او کمک‌های متعددی به تعلیم و تربیت ارائه کرده است که از جمله آن‌ها می‌توان به مطالعه مشهور هشت‌ساله اشاره کرد. در طول دوره رکود، زمانی که بیکاری جوانان رواج داشت، ثبت‌نام در دبیرستان‌ها به‌طور چشمگیری افزایش پیدا کرد. در این راستا، دولت به این درک و دریافت رسید که برنامه درسی بایستی متناسب با نیازهای جامعه اصلاح شود. لذا، مطالعه هشت‌ساله‌ای شروع شد که در آن برنامه‌های درسی ۳۰ دبیرستان متناسب با نیازمندی‌های دانش‌آموزانشان تدوین شد. دست‌اندرکاران مطالعه هشت‌ساله ملزم بودند پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان مدارس تحت پوشش این مطالعه، را از طریق نمرات آزمون مشخص کنند. هرچند، آزمون‌ها با آنچه مربیان خلاق تدریس می‌کردند، متناسب نبود (نواکوسکی^۲، ۱۹۸۳). در آن زمان تایلر در ایالت اوهایو و در دانشکده‌ها و مدارس دولتی مشغول فعالیت درزمینه‌ی بازنگری سیستم سنجش بود. لذا برای اولین بار واژه ارزشیابی را در تعلیم و تربیت به کار برد. استفاده از این واژه آغازی برای باز کردن چشمان جامعه تربیت به نیاز برای پیوند علمی سنجش با اهداف تربیتی بود. او گزارش کرد که در تقابل با آزمون‌های مداد کاغذی برای سنجش محفوظات، ارزشیابی به بررسی آنچه دانش‌آموزان واقعاً یاد گرفته‌اند می‌پردازد (همان منبع). تایلر در مطالعه هشت‌ساله، با اندوختن تجربیاتش، کتاب مشهور اصول اساسی برنامه درسی و آموزش را منتشر کرد. او در قلمرو برنامه‌ریزی درسی بیشتر با تألیف این کتاب شهرت پیدا کرده است. به‌زعم پینار^۳ و همکاران (۱۹۹۵)، تایلر پس از تألیف کتاب معروفش به مدت ۲۰ سال بدون هیچ مخالفتی بر دنیای برنامه درسی سیطره داشته است. درحالی‌که مارش و ویلیس^۴ اظهار می‌کنند که کتاب تایلر و تفکری که در آن وجود دارد به‌طور مداوم و دائمی در سراسر جهان اثرگذار بوده است. جکسون (۱۹۹۲) این کتاب را به‌عنوان "کتاب مقدس برنامه‌ریزی درسی"^۵ توصیف کرده است. تایلر در این کتاب، چهار پرسش به‌عنوان راهنمای برنامه‌ریزی درسی مطرح کرده است. او خاطر نشان کرده که مفاد این پرسش‌ها به معنای نظریه نبوده و صرفاً "یک اقدام عملی"^۶ برای طراحی برنامه درسی است (تایلر، ۱۹۷۵، ص ۱۸). چهار پرسش مذکور به شرح ذیل به‌عنوان چهار گام در فرایند برنامه‌ریزی درسی در نظر گرفته شده است: ۱- مدارس بایستی در جستجوی دستیابی به چه اهداف آموزشی باشند؛ ۲- برای دستیابی به این اهداف، تجربیات یادگیری چگونه بایستی انتخاب شوند؛ ۳- چگونه می‌توان این تجربیات را به‌منظور آموزش اثربخش، سازمان‌دهی کرد؛ و ۴- چگونه می‌توان اثربخشی این تجربیات یادگیری را ارزیابی کرد؟ (تایلر، ۱۹۴۹). این چهار گام، به‌عنوان منطق تایلر در برنامه‌ریزی درسی شناخته شده است. در این منطق، مباحث مهمی نهفته است. تأکید تایلر بر دانش فراگیران و برآورده کردن نیازهای مختلف آن‌ها یکی از این مباحث است که هنوز هم کاربرد فراوانی دارد. از جمله مباحث مهم دیگر می‌توان به بحث توسعه هدف‌های یادگیری و ارزشیابی آن‌ها اشاره کرد. تایلر به‌عنوان یک روان‌شناس رفتارگرا، کمک‌های چشمگیری به علوم یادگیری داشت، هرچند در خصوص برخی از جنبه‌های تفکر و دیدگاه‌های او در این زمینه انتقاداتی وارد است. برای مثال، یکی از دیدگاه‌های بحث برانگیزش، دیدگاه او درباره بهترین رویکرد انتخاب هدف‌های آموزشی است. در این راستا تایلر از سه

1. Jackson
2. Nowakowski
3. Pinar
4. Marsh And Willis
5. The Bible Of Curriculum Making
6. A Practical Enterprise

منبع دانش آموز، جامعه و موضوع درسی برای تعیین هدف‌های آموزشی سخن می‌گوید. او از این رویکرد به‌عنوان رویکرد متوازن برای انتخاب هدف‌های مناسب یاد کرده است. با این حال، برخی منتقدان او این رویکرد را به‌عنوان یک صورت‌بندی یا ساختار تجویز شده برای تدوین برنامه درسی قلمداد کرده‌اند (آنتونلی^۱، ۱۹۷۲).

در خصوص تأثیرگذاری بر اندیشه‌ها و همچنین تأثیرپذیری از افکار و اندیشه‌ها، تایلر در مصاحبه با شوبرت‌ها^۲ (۱۹۸۶) خاطرنشان کرده است که افراد زیادی را تحت تأثیر قرار داده تا به‌طور سیستماتیک به برنامه درسی نگاه کنند. بارزترین جلوه این نگاه در کتاب اصول اساسی برنامه درسی و آموزش ترسیم شده است. علاوه بر این، تایلر اظهار کرده که تجربیات همکاری با مدارس در مطالعه هشت‌ساله بیشترین تأثیر را در زندگی حرفه‌ای‌اش داشته است. در طول این مطالعه، برجسته‌ترین شخصیتی که در سیستماتیک اندیشیدن تایلر تأثیرگذار بود، چارترز^۳ بود. در این راستا تایلر چنین گفته است: «روشی که در کار کردن با چارترز در پیش می‌گرفتم یک روش سیستماتیک و نظام‌مند بود. چارترز فوق‌العاده نظام‌مند بود و برای هر چیزی طرح و برنامه‌ریزی داشت. تأکید او بر برنامه‌ریزی کمک بزرگی به من کرد، به خاطر اینکه من تمایل داشتم در انجام دادن هر چیزی هیجان‌زده شوم و در جهت‌های خیلی متفاوتی اظهار نظر کنم. وی با تأکید بر برنامه‌ریزی و نظم به من کمک کرد تا این میل و گرایش خود را کنار بگذارم. مهم‌ترین کاری که با چارترز انجام دادیم چیزی بود که پس از مدتی متخصصان آن را برنامه درسی وارونه^۴ نامیدند. مطابق این برنامه، دانشجویان سه ماه سر کار بودند، سپس سه ماه در دانشکده، این روند مجدداً تکرار می‌شد. این برنامه فرصتی برای ما فراهم کرد تا نظریه و عمل را به یکدیگر پیوند بزنیم. بنابراین نظریه به‌عنوان روشی برای بهتر توضیح دادن و بهتر فهمیدن چیزی در نظر گرفته می‌شد که دانشجویان عملاً می‌دیدند. اینکه چرا این برنامه "وارونه" نام‌گذاری شد بدان علت بود که در طراحی برنامه درسی، تجربیات یادگیری مبتنی بر محیط [صنعتی] بر تجربیات کلاسی تقدم پیدا کرد» (شوبرت و شوبرت، ۱۹۸۶). تایلر در این مصاحبه علاوه بر موارد ذکر شده، اشاره می‌کند که تدریس دروس مربوطه به کتاب‌های شخصیت‌های بزرگ در دانشگاه شیکاگو تأثیر عمده‌ای بر او گذاشته است. او چند نمونه از این کتاب‌ها را نام برده که از جمله مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به کتاب‌های میلتن مایر^۵ و کتاب‌های هری کالون^۶ اشاره کرد (همان منبع).

در خصوص برخی از پروژه‌های مشهوری که تایلر در آن مشارکت داشت می‌توان به مواردی از قبیل مطالعه هشت‌ساله (سال‌های ۱۹۳۴ الی ۱۹۴۲ به‌عنوان مدیر ارزشیابی)؛ مطالعه مشارکتی در آموزش و پرورش عمومی^۷ (سال‌های ۱۹۳۹ الی ۱۹۴۵ به‌عنوان مدیر)؛ پروژه مربوط به ستاد امتحانات مؤسسه نیروهای مسلح ایالات متحده^۸ (سال‌های ۱۹۴۳ تا ۱۹۵۳ به‌عنوان به‌عنوان مدیر)؛ پروژه مربوط به کاوش درباره سنجش پیشرفت تعلیم و تربیت^۹ (سال‌های ۱۹۶۴ تا ۱۹۶۸ به‌عنوان مدیر)؛ و فعالیت‌های مربوط به انجمن‌های تحقیقات علمی^{۱۰} (سال‌های ۱۹۶۷ تا ۱۹۸۲ به‌عنوان مشاور) اشاره کرد (گزارش کتابخانه دانشگاه شیکاگو، ۲۰۰۸).

1. Antonelli
2. Schubert & Schubert
3. Charters
4. Upside-Down Curriculum
5. Milton Mayer
6. Harry Kalon
7. Director, Cooperative Study In General Education
8. Director, Examinations Staff, U.S. Armed Forces Institute
9. Chairman, Exploratory Committee On Assessing The Progress Of Education
10. Senior Consultant, Science Research Associates

در نهایت برخی از مهم‌ترین آثار منتشرشده تایلر عبارت‌اند از: ساخت آزمون‌های پیشرفت تحصیلی^۱ (۱۹۳۴)؛ ارزیابی و ضبط پیشرفت دانش‌آموز^۲ با همکاری اسمیت^۳ (۱۹۴۲)؛ اصول اساسی برنامه درسی و آموزش^۴ (۱۹۴۹)؛ ارزشیابی آموزشی: نقش‌های جدید، ابزارهای جدید^۵ (۱۹۶۹، ویراستار)؛ مباحث مهم در آزمون‌گیری^۶ با همکاری ولف^۷ (۱۹۷۴)؛ چشم‌اندازهایی چشم‌اندازهایی درباره تعلیم و تربیت آمریکا^۸ (۱۹۷۶)؛ و تغییر مفاهیم ارزشیابی آموزشی^۹ (تک‌نگاشت، مجله بین‌المللی تحقیقات تربیتی^{۱۰}، ۱۹۸۶).

Notes

- Antonelli, G. A. (1972). Ralph W. Tyler: The man and his work. *Peabody Journal of Education*, 50(1), 68-74.
- Finder, M. (2004) *Educating America: How Ralph W. Tyler Taught America to Teach*. Westport: Praeger.
- Jackson, P. W. (1992). Conceptions of curriculum and curriculum specialists. In *Handbook of research on curriculum*, ed. Philip W. Jackson, 3–40. New York: Macmillan.
- Miller, J. G. (1995). Ralph Winfred Tyler. *Behavioral Science*, 40(1), 7-14.
- Nowakowski, J. R. (1983). On educational evaluation: A conversation with Ralph Tyler. *Educational Leadership*, 40(8), 24-29.
- Pinar, W. F., Reynolds, W. M., Slattery, P., & Taubman, P. M. (1995). *Understanding curriculum*. New York: Peter Lang.
- Punger, L & Buck, G. H. (2009). *A Pragmatic Approach to Curriculum*. Canadian Society for the Study of Education Annual Conference.
- Rubin, L. J. (1994). Ralph W. Tyler: A remembrance. *Phi Delta Kappan*, 75(10), 784-786.
- Schubert, W., & Schubert, A. L. L. (1986). A dialog with Ralph Tyler. *Journal of Thought*, 21(1), 91–118.
- Smith, E. R. and Tyler, R. W. (1942). *Appraising and recording student progress*. New York: Harper & Row.
- Tjerandsen, C; Chall, M. (1987). "[Educating America: How Ralph W. Tyler Taught America to Teach](#)". University of California. Greenwood Publishing Group.
- Tyler, R. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Tyler, R. (1975). Specific approaches to curriculum development. In J. Schaffarzick & D.H. Hampson (Eds.) *Strategies for curriculum development* (pp. 17-33). Berkeley, CA: McCutchan Publishing Corporation.

-
1. Constructing Achievement Tests
 2. Appraising And Recording Student Progress
 3. Smith
 4. Basic Principles Of Curriculum And Instruction
 5. Educational Evaluation; New Roles, New Means
 6. Crucial Issues In Testing
 7. Wolf
 8. Perspectives On American Education
 9. Changing Concepts Of Educational Evaluation
 10. International Journal Of Educational Research

Tyler, R. W.(1934) Constructing Achievement Tests (Columbus, OH: Ohio State University, Bureau of Educational Research).

Tyler, R.W. & Wolf, R(1974). Crucial Issues in Testing Berkeley: McCutchan.

Tyler, R.W. (1969). Education Evaluation: new Roles Means. Chicago: University of Chicago Press.

Tyler, R.W. (1976). Perspectives on American education: Reflections on the past ... challenges for the future: Science Research Associates.

Tyler, R.W. (1986) Changing concepts of educational evaluation. International Journal of Educational Research. 10(1), 1-113.

University of Chicago Library.(2008). Guide to the Ralph W. Tyler papers 1932–1988.

Further Reading

Hlebowitsh, P.S.(1995). Interpretations of the Tyler Rationale: A reply to Kliebard. Journal of Curriculum Studies.27(1), 89-94.

Kliebard, H M.(1970). Reappraisal: The Tyler Rationale, School Review, 78(2), 259–272.